

ZWERVERSLIEFDE deel 11

EEN ZWERVER VERDWAALD? DEEL 1

Halverwege het steegje dat leidt naar bridgesocieteit “de blauwe kring” stond Simon Lemm met zijn rug tegen de muur. Hij staarde naar het kleine stukje blauw dat hij nog net kon zien boven de overhangende huizen.

Een buitenstaander zou zeker denken dat hier een heel ongelukkig persoon zijn zonden stond te overdenken. Een insider zou het idee hebben dat Simon net zijn competitiewedstrijd dik had verloren. Hij stond er een beetje verloren bij en dat was niks voor hem. Simon Lemm kwam altijd als de zelfverzekerdheid zelve over. Vriendelijk, soms wat arrogant maar nooit twijfelend.

Als luxe zwerver had hij meestal de beschikking over appartementen van vrienden en kennissen. Met zijn grote geluk was het eigenlijk nooit voorgekomen dat hij zonder luxueuze accommodatie zat. Ook nu weer was dat niet het probleem. Hij verbleef nog steeds op de Olijvengracht in het appartement van een bevriende televisiepresentator. Simon had last van een onbestemd gevoel dat hem soms overviel. Er leek een soort voorspelbaarheid in zijn zwerversleven geslopen dat hem dwarszat. Behuizing regelen, briden, vrienden die hem graag zagen, maar niet altijd tijd voor hem hadden. Een willekeurige regelmaat was het. Soms vroeg hij zich af of er niet meer was...

Met zijn rug tegen de steegmuur keek Simon weer omhoog en knipoogde toen naar de lucht. “Verwende drol,” mompelde hij en begon te lachen. “Je moet niet zeuren, zo is er altijd wel wat.”

Hij kwam net van een viertallenwedstrijd af, die zijn team dik gewonnen had. Het was een koude maar heerlijke herfstdag. Het was beter om te genieten van de goede dingen dan hier zo onbestemd te dwalen.

Simon’s grijns verbreedde toen hij terugdacht aan de net gespeelde wedstrijd. Iedereen van zijn team had gedegen gespeeld, maar aan één actie moest hij met veel plezier terugdenken.

♠B75
♥82
♦VB864
♣B83
N
W O
Z
♠V62
♥AH9
♦AH73
♣V75

Aan beide tafels was Zuid leider in 3SA. Een volstrekt kansloos contract na de uitkomst met harten. Bij Simon aan tafel was het contract dan ook twee down gegaan. Lisa en Jan Kazamarov, zijn nevenpaar had het contract echter wel gehaald. Lisa, bijna 15 jaar oud, had het gespeeld. Haar partner, overgrootvader Jan, vertelde het verhaal: “Onze Lisa kreeg ook harten uit en de rest was heel simpel.”

“Simpel?” had Simon gezegd, “Je hebt zeven vaste slagen en daar blijft het gewoon bij.” “Dat is waar,” zei Jan. “Maar Lisa bedankte me stralend. Ze nam de uitkomst met ♥H en speelde aas en heer van ruiten, beide tegenstanders bekenden. Nu zette ze in dezelfde ademtocht voort met ♣V. Beide tegenstanders dachten dat ze een entree voor de vrije ruiten trachtte te forceren en doken. Nu vervolgde Lisa weer heel snel met ♠V en weer doken beide spelers. Toen had Lisa, nog steeds stralend, negen slagen. Het was een speelplan dat zeilde op de golven van de hoop,” zei Jan. “Maar het had nooit kunnen lukken als Lisa niet zo snel gespeeld had. Haar tegenstanders wilden niet voor haar onderdoen, qua snelheid, en analyseerden daardoor te oppervlakkig.”

Simon glimlachte nog eens na en liep verder de steeg door naar de ingang van zijn clubhuis.

In de ‘Blauwe Kring’ was het een drukte van jewelste. De meeste tafels waren bezet om viertallenwedstrijd uit de hoofdklasse en lager te spelen.

Bij de bar liep hij Jef Makkeel tegen het lijf. Jef viertalde niet meer, maar vond het altijd wel leuk om te gaan kijken.

“Hoi Simon, heb je gewonnen?”

Simon knikte. “Hoe gaat het hier?”

Jef glimlachte: “Het team van Hans de Zoete staat licht voor, dat heeft de hele zaal net duidelijk kunnen horen.”

“Had Hans eens iets goed gedaan?” vroeg Simon. Hans de Zoete, bijgenaamd ‘de zure’ was een verschrikkelijke speler, die beter tot zijn recht zou komen in een casino, maar zelf vond dat hij louter op gevoel speelde.

“Nou ja, goed...” zei Jef. “Hans had de volgende kaart:

♠H2

♥B962

♦B954

♣B93

Geen hand om over naar huis te schrijven natuurlijk, maar hij moest uitkomen tegen 6♠. Wat zou jij kiezen? Zuid heeft een heel sterke hand aangegeven. Voor de rest weet je niks van de bieding.”

“Nou ja,” zei Simon. “Harten of zo. Zo neutraal mogelijk maar. Het is heel moeilijk om zeker te weten wat goed is.”

“Hans startte met ♠2,” zei Jef met een lach.

“Wat!” zei Simon. “En dat was goed?”

“Ik heb de hand opgeschreven toen ik stond te kijken bij de eerste helft. Ik heb hem hier.”

	♠6543	
	♥A75	
	♦T83	
	♣862	
♠H2		♠T9
♥B962	♥T83	
♦B954	♦H762	
♣B93		♣T754
	♠AVB87	
	♥HV4	
	♦AV	
	♣AHV	

“Zuid speelt 6♠ en zoals gezegd West start met ♠2. Snap je het probleem van de leider?”

Simon keek even naar het diagram en begon toen te lachen. “Natuurlijk de leider heeft maar een aankomer op tafel. Hij kan kiezen tussen de ruitensnit en de schoppensnit. Als zijn tegenstander met iets neutraals uitkomst zal hij waarschijnlijk nemen en ♠A slaan. De kans op ♠H sec bij een tegenstander is een extra kans. Daarna gebruikt hij ♥A om over te steken en de ruitensnit te nemen. Die lukt en zijn contract is binnen.”

“Precies,” zei Jef. “Maar nu wist de leider, na die uitkomst zeker dat ♠H ‘goed zat’. Wie komt er nu onder zijn troefheer vandaan tegen slem. De leider gebruikte derhalve ♥A om nog een keer de schoppensnit te nemen. Hans deed er lang over, maar wist toch ♠H ergens vandaan te toveren. Hij keek er niet eens schuldig bij. De leider kon toen niet meer aan tafel komen voor de ruitensnit en moest in het eindspel ♦H ook nog inleveren.”

“Eigenlijk een geniale actie,” zei Simon. “Je zou het kunnen bedenken omdat Zuid zo’n sterk spel heeft aangegeven. Knap gedaan.”

“Knap gedaan, mijn grootje,” zei Jef Makkeel. “Hij deed wel alsof hij het zo verzonnen had, maar zoals gezegd, ik stond achter hem. Hij had ♠H gewoon per ongeluk bij de klaveren gesorteerd en wilde niet onder een honneur vandaan starten. Daarom startte hij met, wat hij dacht, zijn singleton troef.”

Simon schaterde, “Geweldig! Trek in een biertje, Jef?”

Gewapend met een biertje trokken de twee op naar de tafel van Hans de Zoete waar het eerste klasse team van DBK (De Blauwe Kring) het opnam tegen een ander team uit de binnenstad.

Ze namen plaats achter de stoel van ‘de zure’. Terwijl Simon de tafel overzag keek hij recht in de ogen van een van de tegenstanders. Helgroene ogen onder een waterval van rood haar keken recht naar hem terug. Een vreemde rilling trok over Simon’s rug.

Jef Makkeel boog zich naar Simon en fluisterde: “Zij schijnt erg goed te zijn.”

“Oh,” zei Simon en voelde zich kleuren.

Wordt vervolgd

